

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8454** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).
Образувано е по жалба на „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. София, кв. „Орландовци“, [улица], офис 3, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/6854 от 05.08.2021 г. издадено от зам. изп. директор на ДФ „Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., с което е извършено намаление на сумите по заявлението за подпомагане в размер на 5266.47 лв. и е извършено прихващане на 849.29 лв. от сумата, оторизирана по СЕПП.
Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваният акт и сочи, че същият е постановен при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че от същото не става ясно въз основа на кои фактически и правни основания е издаден акта, като и не е ясно също на какво основание или акт е направено прихващането на сумата от 849.29 лв. Твърди се още, че административният орган е допуснал нарушения на чл.35 и чл.36 от АПК при издаването на акта. Моли оспорваният акт да бъде отменен изцяло. Претендира разности по делото.

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, чрез

процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ДФЗ. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и представя писмени бележки.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане 2019 г. с Уникален идентификационен номер УИН 22/230519/95083 от 30.04.2019 г./л.11-155 от делото/. В заявлението са посочени схеми и мерки за подпомагане за 2019 г. – СЕПП, СПП, СП / други/, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания / ЗДП/,МЗС,Подмярка 13.2/НР 2.В заявлението са посочени използваните парцели за 2019 г.

Със Заповед № РД-09-228/28.02.2020г. на министъра на земеделието, храните и горите е одобрен окончателния специализиран слой“Площи допустими за подпомагане“ за кампания 2019.

С Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/274/02.06.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11“Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2018 г. на дружеството е била наложена санкция за бъдещ период в размер на 849.29 лв.Не са представени доказателства това уведомително писмо да е връчено на дружеството и същото да е влязло в законна сила/ л.160-180 от делото/.

С Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/6854 от 05.08.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019г., е извършено намаление на сумите по заявлението за подпомагане в размер на 5266.47 лв. и е извършено прихващане на сумата от 849.29 лв. от сумата оторизирана по СЕПП / л.156-159 от делото/.

По делото е изслушана и приета СТЕ,неоспорена от страните, в която вещото лице е дало отговори на поставените му задачи / л.220а - 222 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – зам. изпълнителен директор на ДФЗ - като съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, видно от Заповед № 03-РД-2891#2/16.06.2021г. / л.165-167 от делото/ същият е оправомощил зам.изп. директор да осъществява правомощията му, посочени в заповедта, вкл. и по издаването на УП за оторизация на суми по различните схеми и мерки за подпомагане. Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Същият акт е издаден в предвидената от закона форма, поради което не страда от пороци, водещи

до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Оспореният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за намаляване на сумите, поискани с заявлението за подпомагане, както и за направеното прихващане на посочената сума от 849.29 лв. от сумата оторизирана по СЕПП. От съдържанието на това писмо не става ясно дали на лицето са извършени проверки, тъй като в него не е посочено да е съставян доклад от извършена проверка. Такива доказателства не са представени и с административната преписка. Твърди се, че има недопустими за подпомагане площи, но не става ясно на какво основание същите са приети за такива. Не са посочени конкретните мотиви за извършеното намаление на исканите суми от жалбоподателя, въз основа на което намаление е определена оторизираната сума за изплащане по схемите и мерките за които е кандидатствал жалбоподателя. Не е посочено и не става ясно кога и как е била наложена санкцията на лицето, размера на същата и с какъв акт е била наложена, с оглед на което е направено процесното прихващане в обжалваното в настоящото производство уведомително писмо.

Не би могло да се приеме, че мотивите към акта се съдържат в представената по делото административна преписка, тъй като в преписката липсват документи с такова съдържание. Не са представени доклади от извършени проверки или други документи от които да се приеме, че там са изложени мотивите за постановяване на оспорения в настоящото производство административен акт. Липсата на мотиви в оспорения акт не може да се компенсира и с приетото по делото заключение на вещото лице.

Посочването на фактическите обстоятелства и правните основания, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност на оспореното уведомително писмо, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви препятства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК дори и само на това основание.

На следващо място следва да се отбележи, че в административната преписка е представено Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/274/02.06.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 “Биологично земеделие“

от ПРСР 2014-2020 за кампания 2018 г. на дружеството е била наложена санкция за бъдещ период в размер на 849.29 лв. Не са представени доказателства това уведомително писмо да е връчено на дружеството и същото да е влязло в законна сила.

Съгласно приложимата норма на чл. 58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009, ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл. 57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с чл. 57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл. 5б от Регламент (ЕО) № 885/2006 на Комисията. Разпоредбата на чл. 5б "Начин на възстановяване" постановява, че държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер. Видно от посочената разпоредба на чл. 5б от регламент № 885/2006 г. изисква за приложимост на тази разпоредба и за извършване на прихващането да са установени неуредени задължения на бенефициента (в случая дружеството жалбоподател), установени в съответствие с националното законодателства.

Съобразно българското законодателство един акт се явява годно изпълнително основание едва след като е влезнал в сила, а именно след като не е бил оспорен по съответния ред и съответно са изтекли сроковете му за оспорване или след като е бил потвърден от съда с влязло в сила съдебно решение. В конкретния случай видно от изложените по - горе аргументи не е налице влезнал в сила административен акт, с който да са наложени санкциите, тъй като липсват данни той да не е бил оспорен и отменен по съответния съдебен ред. Т.е. съобразно националното законодателство към момента на издаване на оспореното уведомително писмо и към момента на постановяване на това решение, не са налице неуредени задължения на бенефициента, тъй като не е налице годно изпълнително основание. Във връзка с изложеното и приложимостта на националното законодателство съобразно посочената разпоредба на чл. 5б от регламент № 885/2006 г. съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че съобразно нея е допустимо и предварителното удържане/прихващане на суми без да е налице влезнал в сила акт. Напротив видно от разпоредбата на регламента в този случай приоритет има националното законодателство и наличието на неуредени задължения се установява именно по реда на националното законодателства, а съобразно българското законодателство неуредени задължения, т.е. изискуеми са налице тогава когато същите са установени с влезнал в сила съответен акт.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че към момента на издаването на оспореното в това производство уведомително писмо, а и към момента на постановяване на настоящото съдебно решение не е налице влязло в сила уведомително писмо или друг акт, с който да са наложени санкции за бъдещ

период.Т.е оспорвания в настоящото производство административен акт е издаден в противоречие и с материалния закон, тъй прихващането е направено без правно основание. Същото се отнася и за направените намаления на сумите с оспорения акт.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното уведомително писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 1060 лева/50.00 лв. - държавна такса, 500.00 лв. депозит за вещо лице и 600.00 лв. адвокатско възнаграждение/.Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е малко над установения минимум, съгласно чл.8, ал.2, т.7 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/6854 от 05.08.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019г., с което е извършено намаление на сумите по заявлението за подпомагане в размер на 5266.47 лв. и е извършено прихващане на сумата от 849.29 лв. от сумата оторизирана по СЕПП.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/230519/95083 от 30.04.2019 г., при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],кв.“Орландовци“, [улица], офис 3, сумата в размер на 1060.00 / хиляда и шестдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ:

